

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)
6 päivänä huhtikuuta 1995 *

Asiassa T-152/89,

ILRO SpA, italialainen yhtiö, kotipaikka Lecco-Pescarenico (Italia), edustajanaan asianajaja Maurice Laredo, Pariisi, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Ernest Arendt, 8—10 rue Mathias Hardt,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellisen osaston virkamies Enrico Traversa, jota avustaa asianajaja Alberto Dal Ferro, Vicenza, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen osaston virkamies Georgios Kremlis, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

jossa vaaditaan EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan soveltamisesta 2 päivänä elokuuta 1989 tehdyn komission päätöksen 89/515/EY (IV/31.553 — Betonite-räsverkot, EYVL 1989 L 260, s. 1) kumoamista,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja H. Kirschner, tuomarit C. W. Bellamy, B. Vesterdorf, R. García-Valdecasas ja K. Lenaerts,

kirjaaja: H. Jung,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 14.—18.6.1993 pidetyssä suullisessa käsittelyssä esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Kanteen perustana olevat tosiseikat

- Käsiteltävänä olevassa asiassa kanteen kohteena on ETY:n perustamissopimuksen 85 artiklan soveltamisesta 2 päivänä elokuuta 1989 annettu komission päätös 89/515/ETY (IV/31.553 — betoniteräsverkot, EYVL L 260, s. 1, jäljempänä päätös), jossa komissio on määrännyt neljälletoista betoniteräsverkkojen valmistajalle sakot perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohdan rikkomisesta. Päätöksen kohteena oleva tuote on betoniteräsverkko. Se on raudoituksessa käytettävä esivalmistettu tuote, joka on tehty kylmäviedetystä sileäpintaisesta tai harjateräslangasta, joista kootaan verkko hitsaamalla kaikki ristikkokohdat kiinni toisiinsa. Sitä käytetään teräsbetonissa lähes kaikilla rakentamisen aloilla.

- 2 Vuodesta 1980 lähtien alalla oli tehty Saksan, Ranskan ja Benelux-maiden markkinoilla yritysten välisiä järjestelyjä ja samanaikaisesti oli kehittynyt menettelytapoja, joita komission päätös koskee.
- 3 Komission virkamiehet ovat 6. ja 7.11.1985 tehneet yhtä aikaa ja ennalta ilmoittamatta 6 päivänä helmikuuta 1962 annetun neuvoston asetuksen N:o 17 (perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan ensimmäinen täytäntöönpanoasetus, EYVL 1962, 13, s. 204, jäljempänä asetus N:o 17) 14 artiklan 3 kohdan nojalla tarkastukset seuraavien seitsemän yrityksen ja kahden yhdistyksen toimitiloissa: Tréfilunion SA, Sotralentz SA, Tréfilarbeid Luxembourg-Saarbrücken SARL, Ferriere Nord SpA (Pittini), Baustahlgewebe GmbH (= BStG), Thibo Draad- en Bouwstaalprodukten BV (= Thibodraad), NV Bekaert, Syndicat national du tréfilage d'acier (= STA) ja Fachverband Betonstahlmatten eV; 4. ja 5.12.1985 he ovat jatkaneet tarkastuksia seuraavien yritysten toimitiloissa: ILRO SpA, G. B. Martinelli, NV Usines Gustave Boël (afdeling Trébos), Tréfileries de Fontaine-l'Évêque (= TFE), Frère-Bourgeois Commerciale SA (= FBC), Van Merksteijn Staalbouw BV ja ZND Bouwstaal BV.
- 4 Näissä tutkimuksissa löydettyjen asiakirjojen sekä asetuksen N:o 17 11 artiklan nojalla saatujen tietojen perusteella komissio on päättänyt, että tutkimuksen kohteena olevat valmistajat ovat vuosina 1980—1985 rikkoneet perustamissopimuksen 85 artiklaa tekemällä sarjan sopimuksia betoniteräsverkkojen toimituskiintiöistä ja hinnoista tai noudattamalla yhdenmukaistettuja menettelytapoja niiden suhteen. Komissio on aloittanut asetuksen N:o 17 3 artiklan 1 kohdan mukaisen menettelyn ja lähettänyt 12.3.1987 väitetiedoksiannon tutkimuksen kohteena oleville yrityksille, jotka ovat vastanneet siihen. Yritysten edustajia on kuultu 23. ja 24.11.1987 pidetyissä tilaisuuksissa.
- 5 Tämän menettelyn päätteeksi komissio on tehnyt päätöksensä. Sen mukaan (22 kohta) kilpailunrajoitukset koostuivat sarjasta sopimuksia ja/tai yhdenmukaistettuja menettelytapoja, joiden tarkoituksena on ollut hintojen ja/tai toimituskiin-

tiöiden vahvistaminen sekä betoniteräsverkkojen markkinoiden jakaminen. Nämä järjestelyt ovat komission päätöksen mukaan koskeneet eri osamarkkinoita (Ranskan, Saksan tai Benelux-maiden markkinoita), mutta ne ovat vaikuttaneet jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, koska niihin ovat osallistuneet useissa jäsenvaltioissa toimivat yritykset. Komission päätöksessä lausutaan seuraavaa: ”Tässä tapauksessa kyse ei niinkään ole kaikkien jäsenvaltioiden, joita asia koskee, kaikki valmistajat kattavasta yritysten välisestä järjestelystä, vaan osapuolten erilaisten — joskus eri osapuoltenkin kesken tehtyjen — järjestelyjen kokonaisuudesta. Koska tämä järjestelyjen kokonaisuus on kuitenkin säänneltyt eri osamarkkinoita, siitä on ollut seurauksena, että yhteismarkkinoiden merkittävää osaa on säännelty suuressa määrin.”

6 Komission päätöksen päätösosassa todetaan:

”1 artikla

Yritykset Tréfilunion SA, Société métallurgique de Normandie (= SMN), CCG (TECNOR), Société de treillis et panneaux soudés (= STPS), Sotralentz SA, Tréfilarbed SA ja Tréfilarbed Luxembourg-Saarbrücken SARL, Tréfileries de Fontaine-l'Évêque, Frère-Bourgeois Commerciale SA (nykyisin Steelinter SA), NV Usines Gustave Boël, afdeling Trébos, Thibo Draad- en Bouwstaalprodukten BV (nykyisin Thibo Bouwstaal BV), Van Merksteijn Staalbouw BV, ZND Bouwstaal BV, Baustahlgewebe GmbH, ILRO SpA, Ferriere Nord SpA (Pittini) ja G. B. Martinnelli fu G. B. Metallurgica SpA ovat rikkoneet ETY:n perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohtaa 27.5.1980—5.11.1985 yhden tai useamman kerran osallistumalla yhteen tai useampaan sopimukseen ja/tai yhdenmukaistettuun menettelytapaan (= yritysten väliset järjestelyt), joissa on määrätty myyntihintoja, rajoitettu myyntejä, jaettu markkinoita ja sovittu toimista, joiden tarkoituksena on ollut näiden järjestelyjen täytäntöönpano ja niiden noudattamisen valvonta.

2 artikla

Mikäli 1 artiklassa luetellut yritykset aikovat jatkaa toiminnan harjoittamista betoniteräsverkkoalalla yhteisön alueella, niiden on välittömästi lopetettava todetut rikkomukset (jos ne eivät jo ole sitä tehneet) ja oltava vastaisuudessa tekemättä mitään toimintaansa koskevia sopimuksia ja/tai oltava noudattamatta yhdenmukaistettuja menettelytapoja, joiden tarkoitus tai vaikutus on samanlainen tai samankaltainen.

3 artikla

Seuraaville yrityksille määrätään 1 artiklassa todetuista rikkomuksista sakkoa seuraavasti:

- 1) Tréfilunion SA (= TU): sakkoa 1 375 000 ecua;

- 2) Société métallurgique de Normandie (= SMN): sakkoa 50 000 ecua;

- 3) Société des treillis et panneaux soudés (= STPS): sakkoa 150 000 ecua;

- 4) Sotralentz SA: sakkoa 228 000 ecua;

- 5) Tréfilarbeid Luxembourg-Saarbrücken SARL: sakkoa 1 143 000 ecua;

- 6) Steelinter SA: sakkoa 315 000 ecua;

- 7) NV Usines Gustave Boël, afdeling Trébos: sakkoa 550 000 ecua;

- 8) Thibo Bouwstaal BV: sakkoa 420 000 ecua;

- 9) Van Merksteijn Staalbouw BV: sakkoa 375 000 ecua;

- 10) ZND Bouwstaal BV: sakkoa 42 000 ecua;

- 11) Baustahlgewebe GmbH (= BStG): sakkoa 4 500 000 ecua;

- 12) ILRO SpA: sakkoa 13 000 ecua;

- 13) Ferriere Nord SpA (Pittini): sakkoa 320 000 ecua;

- 14) G. B. Martinelli fu G. B. Metallurgica SpA: sakkoa 20 000 ecua.”

Asian käsittelyn vaiheet

- 7 Kantaja, ILRO SpA (jäljempänä ILRO), on nostanut 30.10.1989 yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon jätetyllä kannekirjelmällä nyt käsiteltävänä olevan kanteen, jossa se vaatii komission päätöksen kumoamista. Kymmenen kolmestatoista muusta komission päätöksen kohteena olleesta yrityksestä on myös nostanut kanteen.
- 8 Yhteisöjen tuomioistuin on siirtänyt kaikki yksitoista asiaa 15.11.1989 antamallaan määräyksellä yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsiteltäviksi Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perustamisesta 24 päivänä lokakuuta 1988 tehdyn neuvoston päätöksen 88/591/EHTY, ETY, Euratom (EYVL L 319, s. 1) 14 artiklan mukaisesti. Nämä kanteet on rekisteröity asioiksi T-141/89, T-142/89, T-143/89, T-144/89 ja T-145/89 sekä T-147/89, T-148/89, T-149/89, T-150/89, T-151/89 ja T-152/89.
- 9 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on yhdistänyt edellä mainitut asiat 13.10.1992 antamallaan määräyksellä työjärjestyksen 50 artiklan mukaisesti suullista käsittelyä varten, koska asiat liittyvät toisiinsa.
- 10 Kantajat ovat vastanneet yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 22.4.—7.5.1993 jättämillään kirjeillä kysymyksiin, joita ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin oli niille esittänyt.
- 11 Kysymyksiin annettujen vastausten ja esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on päättänyt aloittaa suullisen käsittelyn ilman edeltäviä asian selvittämistoimia.
- 12 Asianosaiset ovat esittäneet suulliset lausumansa ja vastauksensa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kysymyksiin 14.—18.6.1993 pidetyssä istunnossa.

Asianosaisten vaatimukset

- 13 Kantaja vaatii, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin
- kumoaa komission päätöksen.
- 14 Komissio vaatii, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin
- hylkää kanteen perusteettomana;
 - velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Asian ratkaisu

- 15 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että komission päätöksessä (23, 51, 159 ja 160 kohta) kantajan katsotaan osallistuneen kahteen sarjaan Ranskan markkinoilla sovellettuja yritysten välisiä järjestelyjä. Näihin järjestelyihin on osallistunut ranskalaisia valmistajia (Tréfilunion, STPS, SMN, CCG ja Sotralentz) ja Ranskan markkinoilla toimivia ulkomaalaisia valmistajia (ILRO, Ferriere Nord, Martinelli, Boël/Trébos, Tréfileries de Fontaine-l'Éveque, Frère-Bourgeois Commerciale ja Tréfilarbe), ja järjestelyjen tarkoituksena on ollut hintojen ja kiintiöiden vahvistaminen, jotta betoniteräsverkkojen tuontia Ranskaan voitaisiin rajoittaa, ja näihin liittyen järjestelyissä on sovittu tietojenvaihdosta. Ensimmäistä järjestelyjen sarjaa on sovellettu vuoden 1981 huhtikuusta vuoden 1982 maaliskuuhun, ja toista järjestelyjen sarjaa on sovellettu vuoden 1983 alusta vuoden 1984 loppuun. Toisesta järjestelyjen sarjasta on sovittu virallisesti tekemällä lokakuussa 1983 ns. sopimuspöytäkirja (protocole d'accord).

Asianosaisten väitteet

- 16 Kantaja myöntää osallistuneensa kokouksiin, joissa sovittiin järjestelyistä, mutta esittää kolme perustelua sille väitteelleen, jonka mukaan komissio on päätellyt väärin kantajan osallistumisesta kokouksiin kantajan osallistuneen myös yritysten väliin järjestelyihin.
- 17 Ensimmäiseksi kantaja väittää, että se on osallistunut ainoastaan tiettyihin kokouksiin ja että se on kerännyt kokouksissa ainoastaan markkinoita ja eri osallistujien tuotteiden valmistusta koskevia tietoja.
- 18 Toiseksi kantaja väittää, että se ei ole koskaan noudattanut kokouksissa tehtyjä päätöksiä tuotteiden hinnoista tai tuotteiden toimituksista. Se esittää tästä näyttönä ajanjakson 1981—1982 osalta yhtäältä Boël/Trébosin herra Castelnuevon Ferriere Nordin herra Pittinille 15.3.1982 lähettämän teleksin (komission päätöksen 40 kohta), jonka mukaan ”ILRO:n herra Montanelli myy Ranskassa suuria määriä betoniteräsverkkoja paljon halvemmalla kuin on sovittu alkuvuoden 1981 ranskalaisten, belgialaisten ja italialaisten valmistajien välisessä sopimuksessa”, ja toisaalta Ranskan kilpailuviranomaisen Commission française de la concurrence 20.6.1985 antaman lausunnon, jonka mukaan ”ulkomaiset valmistajat (esimerkiksi ILRO) ja tietyt riippumattomat valmistajat (esimerkiksi Sotralentz) alkoivat myydä tuotteitaan halvemmalla kuin teräsyhtiöiden tytäryhtiöt ja lisää voimakkaasti markkinaosuuttaan kansallisilla markkinoilla (markkinaosuus kasvoi vuoden 1981 joulukuun 29 prosentista vuoden 1982 helmikuun 41 prosenttiin)”.
- 19 Kolmanneksi kantaja väittää, että se on osallistunut kokouksiin siksi, että sen on ollut osallistuttava niihin, koska muuten ranskalaiset viranomaiset olisivat peruuttaneet hyväksynnän sen tuotteilta ranskalaisten kilpailijoiden pyynnöstä, mistä osoituksena on komission Ranskan tasavaltaa vastaan yhteisöjen tuomioistuimessa 4.12.1985 nostama kanne, jossa on vaadittu Ranskaa lopettamaan ILRO:n tuotteiden tuonnin estäminen.

- 20 Kantajan mukaan sen ei voida katsoa rikkoneen perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohtaa, koska se ei ole ollut osapuolena järjestelyissä ja se on aina kieltäytynyt noudattamasta järjestelyjen osana tehtyjä päätöksiä.
- 21 Komissio toteaa, että kantaja on myöntänyt osallistuneensa kokouksiin, joissa on sovittu järjestelyistä, ja että kantaja ei kiistä kokousten tarkoituksen olleen kilpailua rajoittava.
- 22 Lisäksi komissio väittää, että komission päätöksessä mainittujen asiakirjojen perusteella on selvää, että kantaja on osallistunut aktiivisesti järjestelyiden tekemiseen ja niiden täytäntöönpanoon. ILRO ei ole ainoastaan noudattanut muiden valmistajien tekemiä järjestelyitä vaan on myös neuvotellut suoraan italialaisten valmistajien ”markkinoille pääsyä koskevista kiintiöistä” ja Ranskan markkinoilla sovellettavista hinnoista. Vaikka ILRO on toisinaan poikennut hieman järjestelyjen osana tehdyistä päätöksistä osoittamatta kuitenkaan, ettei se osallistuisi järjestelyihin, tämä osoittaa ainoastaan, että ILRO on osallistunut täysimääräisesti järjestelyihin.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 23 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että kantaja on myöntänyt osallistuneensa kokouksiin, joissa on sovittu järjestelyistä, ja että kantaja ei kiistä, että kokousten tarkoituksena on ollut vahvistaa hintoja ja kiintiöitä. Tämän vuoksi on ainoastaan tutkittava, osoittavatko kantajan esittämät väitteet, että komissio on päättellyt virheellisesti kantajan osallistumisesta kokouksiin kantajan osallistuneen myös yritysten välisiin järjestelyihin.
- 24 Ensimmäiseksi on korostettava, että kantaja ei ole kerännyt kokouksissa ainoastaan tietoja markkinoista, vaan se on osallistunut aktiivisesti tiettyihin kokouksiin. Milanossa (Italiassa) 4.1.1983 pidetyssä kokouksessa herra Montanelli, ILRO:n edustaja, on todennut ”toivovansa uuden sopimuksen tekemistä ja siihen sitoutumista ILRO:n ja (Ferriere Nordin) herra Pittinin nimissä” ja arvioinut, että ”betoniteräsverkkojen tavoitehinnan Ranskan markkinoilla olisi oltava

2 625 Ranskan frangia (FRF), joka koostuu teräslangan hinnasta 1 725 FRF sekä arvonlisästä ja kuljetuskustannuksista 900 FRF”, mikä käy ilmi Tréfilunionin tiloissa pidetyn kokouksen pöytäkirjasta (komission päätöksen 52 kohta). Samoin 23.2.1983 pidetyssä kokouksessa, jossa on sovittu kiintiöiden jakamisesta (61 prosenttia järjestelyihin osallisille ranskalaisille valmistajille, 19 prosenttia järjestelyjen ulkopuolisille ranskalaisille valmistajille, 3 prosenttia Belgialle, 7 prosenttia Saksalle ja 10 prosenttia Italialle) ja kahdesta peräkkäisestä hintojen nostamisesta (200—300 FRF huhtikuusta 1983 lähtien ja 300 FRF heinäkuussa), herra Montanelli on todennut, että ”jos kattavaa järjestelyä ei ole saatu aikaiseksi viimeistään 10.3., hän ei voi sitoutua ... alle 700 FRF:iin”, mikä käy ilmi kahdesta herra Cattapanin laatimasta muistiosta, jotka koskevat tätä kokousta (komission päätöksen 53 kohta), ja herra Hallerin, CCG:n edustajan, muistiosta (komission päätöksen 54 kohta).

25 Vaikka kantaja ei olisi toiminut yhtä aktiivisesti kokouksissa kuin muut valmistajat, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien katsoo, että ottaen huomioon kokousten ilmeisen kilpailua rajoittavan tarkoituksen, kantaja on osallistumalla kokouksiin tekemättä samalla julkisesti selväksi, ettei se noudata kokouksissa tehtyjä päätöksiä, antanut muille osallistujille aiheen olettaa, että se osallistuisi päätöksentekoon kokouksissa ja noudattaisi tehtyjä päätöksiä.

26 Tämän osalta on todettava, että Pariisissa 1.4.1981 pidetyssä kokouksessa, johon osallistui kantajan lisäksi ranskalaisia, italialaisia ja belgialaisia valmistajia, sovittiin, että huhtikuussa 1981 alkavalla kahdentoista kuukauden ajanjaksolla italialaisia valmistajia koski 32 000/33 000 tonnin kiintiö, josta kantajan osuudeksi vahvistettiin 24 000/25 000 tonnia. Tässä kokouksessa vahvistettiin myös erilaisten betoniteräsväyrysten hinnat, hinnanalennukset ja markkinoille pääsyyn liittyvät alennukset sekä sovittiin erilaisista tavoista vaihtaa tietoja. Tämä käy ilmi Ferriere Nordin ja Martinellin Ranskan edustajan Italmetin Martinellille 9.4.1981 lähettämästä teleksistä (komission päätöksen 33 kohta), 9.4.1981 päivätyistä muistiosta (komission päätöksen 34 kohta), jonka on laatinut herra Marie, Tréfilunionin betoniteräsväyrykko-osaston johtaja ja vuodesta 1983 lähtien Association technique pour le développement de l'emploi du treillis soudé puheenjohtaja, ja Tréfilunionissa laaditussa taulukosta, jossa on otsikko ”Betoniteräsväyrysten tuonti Italiasta” (komission päätöksen 35 kohta).

Kantaja ei voi siten vedota käsiteltävänä olevassa asiassa käyttäytymiseensä kokouksissa.

28 Toiseksi on korostettava, että kantaja on osallistunut järjestelyjen täytäntöönpanoon. Vuosien 1983—1984 osalta eri asiakirjat (komission päätöksen 64 ja 65 kohta) osoittavat itse asiassa lokakuun 1983 sopimuspöytäkirjan allekirjoittaneiden yritysten toimittamien tuotteiden määrät ja niiden markkinaosuudet. Se, että näissä asiakirjoissa olevat kantajaa koskevat lukemat vastaavat sopimuspöytäkirjan sisältöä, riittää sen toteennäyttämiseen, että kantaja on osallistunut kyseessä olevana aikana järjestelyjen täytäntöönpanoon.

29 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että komissio on esittänyt kaksi todistetta osoittaakseen, että kantaja on osallistunut järjestelyjen täytäntöönpanoon vuosina 1981—1982. Komissio on esittänyt kaksi Ferriere Nordin muistiota (komission päätöksen 37 ja 38 kohta), jotka koskevat 20.10.1981 ja 18.2.1982 pidettyjä kokouksia, joihin kantaja on osallistunut, ja näiden muistioiden perusteella kokouksiin osallistuneet yritykset ovat olleet tyytyväisiä sopimusten täytäntöönpanoon.

30 Kantajan esittämät kaksi todistetta eivät ole ristiriidassa komission esittämien todisteiden kanssa, jotka koskevat alkuvuotta 1982 edeltävää aikaa. Itse asiassa Boël/Trébosin Ferriere Nordille 15.3.1982 lähettämä teleksi (komission päätöksen 40 kohta) osoittaa, että teleksin lähettämispäivää edeltävinä kuukausina ja viikkoina kantaja ei ole enää noudattanut sopimuksia, kun taas Commission française de la concurrence lausunnon mukaan kantaja on ”alkanut” tammikuussa 1982 myydä sovittua halvemmalla tuotteitaan ja kasvattaa markkinaosuuttaan kansallisilla markkinoilla, mikä osoittaa Commission française de la concurrence katsoneen, että ennen tammikuuta 1982 kantaja on noudattanut hintoja ja kiintiöitä.

31 Tämän vuoksi komissio on osoittanut oikeudellisesti riittävällä tavalla, että kantaja on osallistunut alkuvuoteen 1982 saakka niiden järjestelyjen täytäntöönpanoon, jotka ovat olleet voimassa vuosina 1981—1982.

- 32 Vaikka kantaja ei ole noudattanut niitä hintoja ja kiintiöitä, jotka on vahvistettu vuoden 1982 ensimmäisinä kuukausina pidetyissä kokouksissa, tämä ei silti vapauta kantajaa vastuusta rikkomuksistaan. Itse asiassa yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan järjestelyjen konkreettisia vaikutuksia ei tarvitse ottaa huomioon, jos on selvää — kuten komission päätöksessä käsitellyissä järjestelyissä —, että järjestelyn tarkoituksena on estää, rajoittaa tai vääristää kilpailua yhteismarkkinoilla (ks. asia C-277/87, Sandoz Prodotti Farmaceutici v. komissio, tuomio 11.1.1990, Kok. 1990, s. I-45).
- 33 Kolmanneksi on korostettava, että kantaja ei voi käyttää perusteena osallistumiseen kokouksiin, joiden tarkoituksena on kilpailun rajoittaminen, sitä seikkaa, että se on pelännyt kilpailijoidensa kosta tai ranskalaisten viranomaisten toimia. Vaikka tällaisille peloille olisi perusteltu syy, kantaja olisi voinut ilmoittaa kilpailijoidensa painostuksen toimivaltaisille viranomaisille ja tehdä komissiolle asetuksen N:o 17 3 artiklan mukaisen hakemuksen, sen sijaan että se on osallistunut edellä mainittuihin kokouksiin (ks. asia T-9/89, Hüls v. komissio, tuomio 10.3.1992, Kok. 1992, s. II-499, 128 kohta).
- 34 Edellä esitetyn perusteella ja komission päätöksessä todetulla tavalla kantaja on rikkonut perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohtaa, kun se on osallistunut sopimusjärjestelyihin, joiden tarkoituksena on ollut rajoittaa kilpailua yhteismarkkinoilla ja jotka ovat olleet omiaan vaikuttamaan jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.
- 35 Tämän vuoksi kanne on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

- 36 Työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska

kanne on hylätty ja koska komissio on vaatinut oikeudenkäyntikulujensa korvaamista, kantaja on velvoitettava korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) Kanne hylätään.

2) Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kirschner

Bellamy

Vesterdorf

García-Valdecasas

Lenaerts

Julistettiin Luxemburgissa 6 päivänä huhtikuuta 1995.

Kirjaaja

Ensimmäisen jaoston puheenjohtaja

H. Jung

H. Kirschner